

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 87

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 18 Mars 1934. 173

Läs detta, är du så snäll!

Min älskade!

Jag har varit så orolig, alltsedan du lät så olyckelig i telefon i går. Det var till följd av alla utländska affärer, som tvinga mig på dig.

Det är ju så sant, som du sade, att jag ingenting förstår av dem. Jag kan tyvärr bara göra tjänst som mellanhand, kommissionär.

Naturligtvis borde man kunna fordra, att v. Konao i dessa frågor kunde vara ett stöd och

en hjälp. Men vi veta ju hur långsamt han arbetar, antingen det nu beror av klen hälsa eller övermått av uppsdrag.

Minns du från långt tillbaka hur omöjligt det var att komma i kontakt med Hauptmann själv? Det skulle gå genom Leo Pinner, Rechtsanwalt.

En sådan buffert borde du naturligtvis också ha - inte bara buffert att ta emot stötar, utan en lagklot, sakkunnig person.

Men huru firma honom? Jag ber dig slå upp i Telefonkatalogens Yrkesregister - den gula avdelningen i slutet. Där står advokaterna

174
strax i början.

Men hur leta sig fram där till den sätte mannen? Han bör inte bara vara insatt i författar-arenden, d.v.s. konventioner, uppsättande av kontrakt, utkrävande av honorar etc., utan också behärska tyska, franska, engelska språk. Sådant får man inte besked om i yrkesregistret.

Jag har bräkat min hjärna hela dagen för att komma på en idé.

Hur vore det att be Eva Rudén ge förslag på någon kollega? Själva dagen hon ju inte alls till hjälp i litterära frågor eller i språkligt avseende.

Men gamle Karl Otto du?

Han måste ju ha erfarenhet av
uppställningar med översättare och
författare, och fast han tar frigosna
från en annan typsakhet än du, så
bor han väl ha personkännedom
och skulle väl kunna ge dig förslag
på lämplig jurist eller affärsman.

Sedan tycker jag, att, om du
skulle få förslag på någon eller
några att anlita, du borde person-
ligen tala vid den personen och
göra upp, att du utom vidare kunde
^{frånkänna} vända dig direkt till honom, när
något förefaller.

Sådana herrar äro nog dyra. De
vore kanske försiktigt att betala per
gång och inte med årsaktord.

Om du inte finner mitt resonemang alltför opraktiskt, så vill jag fräga om du inte tror dig om att orka resa hit och muutligen resonera med vederbörande.

Gästnumret står och väntar, färdigt när som helst, och du kan komma så inkognito, som du nänsin vill.

Jag är förtvivlad, när jag tänker på att du känner dig så utom hjärt i dessa dina bekymmer.

Men nog vore det praktiskt att börja samarbetet med den tilltänktste homme d'affaires muutligen, tycker du inte det?

Om det här tyckes jag skulle bli att få ta emot dig, här finnas inga hinder.

Säg nu inte "äsch!", utan
frundera om jag inte har tänkt
riktigt och klokt! ber

din

Arbony-